

Nævnet stadfæstede i [foråret] 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Sudan. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører klanen [...] og er muslim af trosretning fra Malet, Dafur, Sudan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer, men har deltaget i en enkelt demonstration i Malet, fordi regeringen havde angrebet hans område.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Sudan frygter at blive anholdt og slået ihjel af efterretningstjenesten, grundet sin broders tilknytning til Justice and Equality Movement (JEM). Ansøgeren har endvidere henvist til, at han frygter repressalier eller at blive slået ihjel af både privatpersoner og myndigheder, fordi han har et forhold til en kristen kvinde, som han mødte i 2006. Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren gjort gældende, at han [i foråret] 2007 blev tilbageholdt og udsat for tortur. Han blev senere indlagt på et militærhospital, fordi han var bevidstløs. Herfra flygtede han ved hjælp af en ansat på hospitalet.

Flygtningenævnets flertal kan ikke lægge ansøgerens forklaring om tilbageholdelsen og den efterfølgende indlæggelse og flugt fra et militærhospital til grund. Flygtningenævnets flertal har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren på centrale punkter har forklaret divergerende og udbyggende, ligesom han og hans samlever har afgivet divergerende forklaringer om baggrunden for udrejsten af Sudan.

Ansøgeren har under samtalerne med Udlændingestyrelsen oplyst, at han i 2003 deltog i en demonstration, men at dette ikke gav ham problemer, og at han flyttede til Khartoum i 2005, fordi han ikke ønskede at bo i samme by som sin bror. Under mødet i Flygtningenævnet har ansøgeren forklaret, at han flyttede til Khartoum i 2003, fordi de dyr, som han var hyrde for, blev slået ihjel. Senere under mødet ændrede ansøgeren sin forklaring til, at han i 2003 begyndte at rejse frem og tilbage til Khartoum, men at han først flyttede i 2005. Under samtalen i Udlændingestyrelsen [i efteråret] 2013 har ansøgeren forklaret, at han blev opsøgt på sin arbejdsplads af 3 mænd, der slog og torturerede ham, herunder stak ham med en kniv over hele kroppen, så han besvimed, hvorefter de transporterede ham til et militærhospital. Under samtalen [i vinteren] 2014 har ansøgeren forklaret, at han blev opsøgt af 3-4 personer, der tog ham med til politistationen, hvor han blev sparket og pisket på lårene, og at han den efterfølgende dag blev bevidstløs og derfor bragt til et hospital. Ansøgerens samlever har under sin forklaring i Udlændingestyrelsen [i efteråret] 2009 forklaret, at ansøgeren blev anholdt under et besøg hos sine forældre. Under mødet i Flygtningenævnet har ansøgeren forklaret, at han blev skåret i kroppen med metalstykker.

Ansøgeren og dennes samlever har desuden forklaret divergerende om baggrunden for ansøgerens udrejse af Sudan. Under sin asylsag har ansøgerens samlever forklaret, at ansøgeren havde problemer med myndighederne, fordi han var militærnægter, mens ansøgeren har forklaret, at det var brorens tilknytning til gruppen Justice and Equality Movement, der gav ham problemer med myndighederne.

Endelig har flertallet tillagt det vægt, at ansøgerens forklaring om flugten fra militærhospitalet ikke forekommer sandsynlig, ligesom han for Flygtningenævnet har udbygget sin forklaring om tilrettelæggelsen af flugten.

Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgerens forhold til en kristen kvinde kan begrunde asyl efter udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på de foreliggende baggrundsoplysninger, hvoraf det fremgår, at det er tilladt for muslimske mænd og kristne kvinder at indgå ægteskab i Sudan; at der ikke er grund til at tro, at myndighederne reagerer imod sådanne, ligesom det er meget usandsynligt, at et sådant forhold meldes til politiet, eftersom det ikke er ulovligt.

Flygtningenævnet finder heller ikke, at det forhold, at ansøgeren i 2006 til 2007 af 5-6 personer har fået at vide, at det vil være tilladt at slagte ham, fordi han er sammen med en kristen kvinde, er af en sådan intensitet og karakter, at det i sig selv kan begrunde asyl.

Flygtningenævnets flertal finder ikke grundlag for at udsætte sagen på foretagelse af en torturundersøgelse.

Flygtningenævnets flertal finder således ikke, at ansøgeren ved udrejsen var forfulgt eller ved en tilbagevenden vil være i en sådan risiko herfor, at der er grundlag for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”